

La República Francesa no pot bloquejar el català

written by Llorenç Prats | 9 de novembre de 2022

Amb la pandèmia covid els passos pirinencs entre ambdós vessants dels Pirineus catalans es van tallar per part de la República Francesa. Les condicions de confinament i de limitacions a ambdues bandes de la gran serralada eren diferents. Tanmateix, han passat els dies i els passos en qüestió no s'han restablert amb normalitat. El veïnatge de la zona ho ha fet notar al Prefecte francès dels Pirineus Orientals i no s'ha recuperat la normalitat necessària. El pas del coll de Banyuls, per exemple, continua tallat amb unes grans pedres.

El Regne d'Espanya roman indiferent, qui sap si content veient com la unitat catalana físicament queda molt condicionada, tot i que no extingida, com ho demostra l'èxit de la manifestació del 7 de novembre a Perpinyà, a la Catalunya del Nord, contra la vigència del Tractat dels Pirineus (1659), on va participar activament l'Assemblea Nacional Catalana.

L'Estat francès, sota els ideals republicans, està reflexionant sobre el sentit de les demandes lingüístiques i territorials de la Catalunya del Nord. És incomprendible que no sigui així, ja que la formulació que fan molts batlles d'aquests territoris per treballar conjuntament el projecte republicà i la seva cultura són demandes socials amb una creixent implantació. És així, com "Alberes sense fronteres" és una iniciativa que té un ampli suport popular en el vessant nord dels Pirineus i que també ha despertat la consciència en el vessant sud, atesa la importància històrica, cultural, àdhuc econòmica, que existeix entre aquestes diferents parts de Catalunya.

Ambdues parts del Pirineu són part de la mateixa Unió Europea,

una Europa sense fronteres que a Catalunya esdevé una excepció per raons que no poden ser altres que un error administratiu o una manca d'informació, per part de les autoritats franceses. Els acords de Schengen sobre la lliure circulació de persones arreu dels països de la Unió es compleixen en fronteres administratives que no són ni membres de la Unió Europea, com Suïssa. L'excepció catalana, per tant, no s'entén sota cap explicació lògica ni coherent.

A la Catalunya del Nord la demanda pel coneixement i recuperació de la cultura catalana creix de manera sostinguda. De fet, la demanda d'escolarització en català no es pot atendre per manca de recursos i d'efectius. El model d'immersió en català de la Bressola, escoles concertades a la Catalunya del Nord, ha estat un èxit des del principi, no sols pel substrat català de les comarques nord-catalanes sinó per l'atracció que genera la cultura i la societat catalana. És una conquesta que cal valorar en tota la seva importància i que ara no es pot alentir per dificultats administratives o desconeixement de la realitat.

Les aspiracions republicanes es fonamenten en el reconeixement dels drets individuals i les llibertats públiques. Les organitzacions sindicals i socials arreu de l'Estat francès tenen una vitalitat encomiable per enfrontar-se als poders públics quan aquests traeixen o menystenen les aspiracions o les necessitats populars. Aquesta dinàmica s'està fent present i creix a la Catalunya del Nord, tot i els paradoxals resultats electorals que s'hi donen. La catalanitat esdevé així un nexa de desenvolupament social i millora col·lectiva sobre el qual no es vol cedir, ja que s'entén irrenunciable, per ser bàsic i per raons històriques.